

นิพนธ์ต้นฉบับ

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรี จากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง THE DEVELOPMENT OF WOMAN'S BAG FROM MORHOM FABRIC BY TWILL WEAVE

ธนกฤต แก้วพิลารมย์¹
Thanakrit Kaewpilarom

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง 2) ประเมินความเหมาะสมจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบประเมินความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 83 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ผลการวิจัย พบว่า ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง แนวทางที่ 2 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: หม้อห้อม; ผลิตภัณฑ์; การทอแบบลายสอง

Abstract

This research is development of woman's bag from morhom fabric by twill weave. The objectives of this research are 1) development of woman's bag from morhom fabric by twill weave, and 2) to assess woman's satisfaction toward the aforementioned bag. The instruments used in this research are the three versions of woman's bags from morhom fabric by twill weave and satisfaction questionnaires. The quality of these instruments was inspected by specialists to meet the standard. The 83 samples were calculated by using Yamane's formula 1973, stated in Jarin Chonpaisan, 2009) with 95% reliability. The total samples. Descriptive Statistics - mean, percentage, and standard deviation were applied to analyzing the data. The results showed that the production of womwen's bag from morhom fabraic by twill weave with the number 2 approach is the most appropriate level.

Keyword: Morhom; Product; Weaving Denim

¹อาจารย์ประจำ สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพทเทิร์น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“ผ้า” เป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมของไทยที่บ่งบอกถึงความรุ่งเรืองของวัฒนธรรมประจำชาติ และความคิดสร้างสรรค์ของคนในชาติ สังคมไทยในชนบทถือว่างานทอผ้าเป็นหน้าที่ของผู้หญิงซึ่งมักทำกันในครัวเรือนยามว่างจากการทำไร่ทำนา ในอดีตนั้นผ้าจัดเป็นวัสดุหลักในการแต่งกายและบ่งบอกถึงฐานะทางสังคม ตำแหน่ง และการกำหนดชั้นวรรณะของผู้สวมใส่ ด้วยเหตุนี้การทอผ้าขึ้นใช้สำหรับบุคคลจึงมี 3 ประเภท คือ ประเภทที่หนึ่งผ้าทอสำหรับประชาชนทั่วไป ซึ่งมีทั้งผ้าที่ใช้สอยในชีวิตประจำวันและผ้าที่ใช้ในโอกาสพิเศษซึ่งเกี่ยวข้องกับความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณีของกลุ่มชน เช่น ผ้าสำหรับนุ่งห่มเพื่อใช้ในงานทำบุญ งานนักษัตฤกษ์ งานเทศกาลหรืองานพิธีการสำคัญ ประเภทที่สองเป็นผ้าสำหรับชนชั้นสูง เจ้านายและพระมหากษัตริย์ เช่น ผ้าปักโบราณ เป็นต้น ประเภทที่สามเป็นผ้าสำหรับพระภิกษุสงฆ์และเครื่องใช้ในพระพุทธศาสนา เช่น ผ้าห่ม คัมภีร์โบราณ เป็นต้น (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม. 2555) [Online]

ผ้าหลายประเภทยังคงมีเอกลักษณ์ของความเป็นไทย สามารถบ่งบอกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ บ่งบอกถึงภูมิปัญญาอันชาญฉลาดของคนไทยที่ได้คิดประดิษฐ์ขึ้น ตั้งแต่ผ้าพื้นเมืองสีน้ำเงินเข้มที่เรียกว่า “ผ้าหม้อห้อม” ผ้าหม้อห้อมเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ถูกถ่ายทอดโดยบรรพบุรุษมาเป็นเวลานานซึ่งมีการพัฒนาสืบทอดเรื่อยมาจนถือได้ว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาวจังหวัดแพร่ แต่ด้วยเพราะผ้าหม้อห้อมมีโทนสีขรึม จึงถูกมองว่าเป็นผ้าที่ไม่มีความโดดเด่นทางด้านสี สัน นำมาตัดเย็บเป็นเครื่องแต่งกายและใช้สอยประโยชน์ได้น้อย ทำให้ผ้าหม้อห้อมไม่เป็นที่นิยมเท่าที่ควร หลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนพยายามที่จะพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อม ให้มีคุณภาพอีกทั้งมีการนำสีสันทันและเทคนิคอื่น ๆ เข้ามาประกอบเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าให้เกิดความแปลกใหม่และดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค (หม้อห้อมที่เมืองแพร่. 2555 : Online) ผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อมเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถสร้างงานและรายได้ให้แก่ประชาชนในจังหวัดแพร่เป็นอย่างมาก ข้อมูลกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2546 รายงานว่าจังหวัดแพร่มีผู้ประกอบการผ้าหม้อห้อมทั้งรายใหญ่และรายเล็กประมาณ 1,000 ราย และมีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อมประมาณ 300 ล้านบาท ซึ่งปัจจุบันผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อมได้รับการพัฒนารูปแบบให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เช่น ตัดเย็บเป็นเสื้อเชิ้ต กระเป๋า ของที่ระลึกและของประดับตกแต่งเคหะสิ่งทออีกด้วย (วิพุธ วิวรรณวรรณ. 2545 : 29) จากการสัมภาษณ์ คุณประภาพรรณ ศรีตรัย (2558 : สัมภาษณ์) ประธานกลุ่มวิสาหกิจหม้อห้อมทุ่งเจริญ ตำบลทุ่งไฉ้ง จังหวัดแพร่ ทราบว่า อุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ร่วมกับสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้จัดโครงการนวัตกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อมผ้าอ้อมครามเพื่อการเพิ่มมูลค่า ณ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าในจังหวัดแพร่ โดยกระบวนการออกแบบใหม่เพื่อใช้ประโยชน์ในธุรกิจ ซึ่งจัดให้มีการทดลองพัฒนาวิธีการย้อมและการทอผ้าหม้อห้อมขึ้นใหม่ด้วยการพัฒนาโครงสร้างการทอโดยนำเทคนิคการทอแบบลายสอง (Twill Weave) มาประยุกต์ใช้เพื่อภาพลักษณ์ที่แปลกใหม่ ทำให้ผ้าหม้อห้อมมีลักษณะคล้ายผ้ายีนส์ ส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อมมีภาพลักษณ์ที่แตกต่าง และเป็นที่ต้องการอย่างแพร่หลายซึ่งนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของวิวัฒนาการใหม่จากผ้าหม้อห้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี แต่ผ้าหม้อห้อมแบบการทอลายสองก็ได้รับความนิยมอยู่ไม่นาน เนื่องจากความยุ่งยากในการผลิตจึงไม่ได้มีการพัฒนาต่อ อีกทั้งปัจจุบันมีผู้ทอผ้าด้วยกี่แบบพื้นเมืองน้อยลง

ผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อมจึงได้รับความต้องการลดน้อยลง ผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อมส่วนใหญ่สามารถจำหน่ายได้กับกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นชาวบ้านหรือผู้บริโภคบริเวณใกล้เคียงจังหวัดแพร่ หน่วยงานราชการและนักท่องเที่ยวที่นิยมผลิตภัณฑ์ประเภทของที่ระลึกที่มีขนาดเล็ก ส่วนผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ เช่น กระเป๋าถือสตรี รองเท้า หมวก และของประดับตกแต่งเคหะสิ่งของยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก อันเนื่องมาจากขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยตรง จึงส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ขาดความแปลกใหม่ในเชิงความคิดสร้างสรรค์ คุณภาพและรูปแบบของผลิตภัณฑ์ยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดผู้บริโภค ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อตัวผลิตภัณฑ์ไม่ว่าจะเป็นด้านคุณภาพในการใช้สอย ด้านความสวยงามหรือแม้กระทั่งด้านการตลาด

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้ผ้าหม้อห้อมที่ผลิตด้วยเทคนิคการทอแบบลายสอง ซึ่งพัฒนาขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์ กระบวนการออกแบบใหม่เพื่อใช้ประโยชน์ในธุรกิจมาใช้เป็นวัสดุหลักในการออกแบบให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและรูปแบบที่สวยงามตรงกับความต้องการของตลาดผู้บริโภค อีกทั้งยังเป็นการทำให้ผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสองได้กลับมาได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง และยังเป็นการส่งเสริมผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อมเพื่อเพิ่มรายได้และพัฒนาเศรษฐกิจภายในชุมชน ทำให้ภูมิปัญญาอันล้ำค่าด้านการย้อมและการทอจากบรรพบุรุษนี้คงอยู่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นสืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง
2. เพื่อประเมินความเหมาะสมจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยสรุปกรอบแนวคิดจากหลักเกณฑ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ช่วยให้เห็นกรอบแบบประสบความสำเร็จของ นิรัช สุตสังข์ (2548 : 4) โดยเลือกใช้ ความงาม (Appearance) แนวคิดหลักในการพัฒนา

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

สุภาพสตรีที่มามีเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อมในร้านค้าบริเวณถนนสายหม้อห้อม บ้านทุ่งไธ้ง ตำบลทุ่งไธ้ง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) กลุ่มประชากรมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยใน 1 สัปดาห์ แล้วนำมาเข้าตารางสำเร็จรูปของ Yamane 1973. (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550) ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ขนาดความคาดเคลื่อน $\pm 10\%$

- กลุ่มประชากร จำนวน 500 คน
- กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 83 คน

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อม บริเวณถนนสายหม้อห้อม บ้านทุ่งไธ้ง ตำบลทุ่งไธ้ง

อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

1.4 วิธีการวิจัย

1.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1.1 แบบสอบถามความต้องการจากสุภาพสตรีที่มามีเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าหม้อห้อม ในร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์บริเวณถนนสายหม้อห้อม บ้านทุ่งไฉ้ง ตำบลทุ่งไฉ้ง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

1.4.1.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบร่างผลิตภัณฑ์ประเภท กระเป๋าสำหรับสุภาพสตรี

1.4.1.3 แบบประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภท กระเป๋าสำหรับสุภาพสตรี

1.4.1.4 แบบประเมินความเหมาะสมจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับ สุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง

1.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4.2.1 ศึกษาข้อมูลปัญหาด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรี จากผ้าหม้อห้อมที่มีอยู่จำหน่ายในท้องตลาด และศึกษากระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการออกแบบ

1.4.2.2 กำหนดกลุ่มผู้บริโภครเป้าหมาย จากการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามเพื่อ ทราบถึงความต้องการและพฤติกรรมการบริโภคสินค้าจากผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อห้อม

1.4.2.3 ศึกษาข้อมูลเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีด้วยการทอ แบบลายสอง จากเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ แนวโน้มแฟชั่น รวมไปถึง อุตสาหกรรมการผลิตกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรี โดยการสังเกต การบันทึกข้อมูล การถ่ายภาพ การสัมภาษณ์ การเข้าชมการออกร้านนิทรรศการ และการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสรุปกรอบแนวความคิดที่ใช้ใน การออกแบบ

1.4.2.4 ออกแบบร่าง (Sketch Idea) พัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรี จากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสองตามองค์ประกอบที่ได้วิเคราะห์ไว้ นำเสนอแบบต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อ แสดงความคิดเห็นเลือกแบบที่เหมาะสมที่สุด จำนวน 1 แบบ แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขจนได้รับความเห็นชอบ

1.4.2.5 นำข้อมูลความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาสรุปแบบและขนาดมิติต่าง ๆ วัสดุ ประกอบและวัสดุตกแต่งตามกรอบแนวความคิด โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกเป็น 3 แนวทาง คือ แนวทางที่ 1 ผลิตจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง แนวทางที่ 2 ผลิตจากผ้า หม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสองผสมผสานกับหนังเทียม แนวทางที่ 3 ผลิตจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอ แบบลายสองผสมผสานกับผ้าแคนวาสลายดอกไม้

จากนั้นนำเสนอพร้อมประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งเพื่อเลือกแบบที่เหมาะสมที่สุดในการสร้างเป็นต้นแบบผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 1 แบบร่างกระเป๋าถือสุภาพสตรีจากผ้าห่มห่อด้วยการทอแบบลายสอง จำนวน 3 แนวทาง

1.4.2.6 นำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปเก็บข้อมูลประเมินความเหมาะสมกับผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย ในด้านความงาม (Appearance) โดยแบบประเมินเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

1.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการนำสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าเฉลี่ย (Mean : ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ทำเป็นรายชื่อและภาพสรุปรวมจากทุกข้อนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงโดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	ความเหมาะสมในระดับมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	ความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	ความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	ความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.6 ผลการวิจัย

1.6.1 ผลจากการถามความต้องการของสุภาพสตรีที่มาเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าห่มห่อในร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์บริเวณ บ้านทุ่งไธสง ตำบลทุ่งไธสง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ มาวิเคราะห์ พบว่า สุภาพสตรีส่วนใหญ่มีความต้องการรูปทรงกระเป๋าสี่เหลี่ยมผืนผ้า สามารถบรรจุของได้เยอะ และมีลักษณะโครงสร้างที่คงรูป ทั้งยังต้องการให้มีวัสดุอื่นเป็นส่วนประกอบของกระเป๋า เช่น หนัง มีรูปแบบสวยงามสามารถใช้งานได้หลายโอกาส โดยปัจจัยหลักในการตัดสินใจเลือกซื้อ คือ รูปแบบ สี สัน

1.6.2 ผลการประเมินความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนี้ จากตารางที่ 1 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบที่มีต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าห่มห่อด้วยการทอแบบลายสอง ในด้านความสวยงาม แนวทางที่ 1 มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.68) แนวทางที่ 2 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.55) แนวทางที่ 3 มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.56)

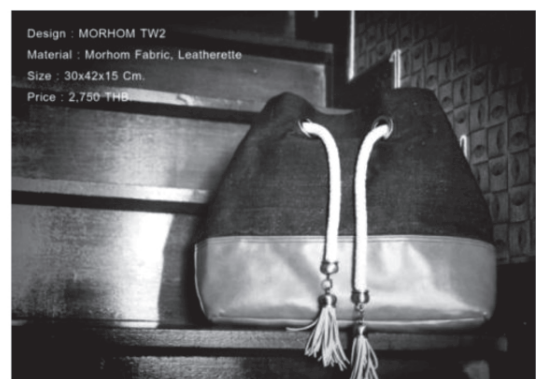
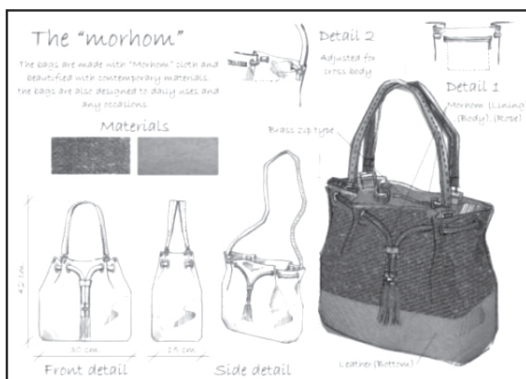
ตารางที่ 1 ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรี จากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
	แนวทางที่ 1			แนวทางที่ 2			แนวทางที่ 3		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ความสวยงามของกระเป๋า	4.21	0.68	มาก	4.59	0.55	มากที่สุด	4.50	0.56	มาก

ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ พบว่า แนวทางที่มีความเหมาะสมในการจะนำไปพัฒนาเป็นต้นแบบผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง คือ แนวทางที่ 2 กระเป๋ามีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า กึ่งทรงรูป ผลิตจากหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสองผสมผสานกับหนังเทียม ตกแต่งด้วยพู่และโลหะ

1.6.3 ผลการประเมินความเหมาะสมจากสุภาพสตรีที่มีต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง

ผลประเมินความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง แนวทางที่ 2 พบว่า มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.55$, S.D. 0.55) เมื่อพิจารณาจากรายชื่อ พบว่า ในส่วนของวัสดุตกแต่งเหมาะสมสอดคล้องกับวัสดุหลัก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.59$, S.D. 0.55) รูปแบบกระเป๋ามีความคิดสร้างสรรค์ และรูปแบบทันสมัยตรงกับความต้องการของตลาด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.55$, S.D. 0.60) และ ($\bar{x} = 4.55$, S.D. 0.61) สีล้นของผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสองและความเหมาะสมสวยงามของเนื้อผ้าและผิวสัมผัส มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.48$, S.D. 0.50)

ภาพที่ 2 แบบร่างและต้นแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋า แนวทางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียดกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อม ด้วยการทอแบบลายสอง (แนวทางที่ 2)	χ	S.D.	ระดับ	อันดับ
ด้านความสวยงาม				
1. รูปแบบกระเป๋ามีความคิดสร้างสรรค์	4.55	0.60	มากที่สุด	1*
2. รูปแบบทันสมัยตรงกับความต้องการของตลาด	4.55	0.61	มากที่สุด	1*
3. สีเส้นของผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง	4.48	0.50	มาก	1*
4. ความเหมาะสมสวยงามของเนื้อผ้าและผิวสัมผัส	4.48	0.50	มาก	1*
5. วัสดุตกแต่งเหมาะสมสอดคล้องกับวัสดุหลัก	4.59	0.55	มากที่สุด	1*
ค่าเฉลี่ยรวม	4.55	0.55	มากที่สุด	

1* ค่าระดับคะแนนเท่ากัน

1.7 อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

1.7.1 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง ในด้านความสวยงาม พบว่า มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด มีความเหมาะสมในส่วนของวัสดุตกแต่งเหมาะสมสอดคล้องกับวัสดุหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปรีย์ ผุดผ่องพรรณ (2553 : บทคัดย่อ) การค้นคว้าแบบอิสระ เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าหม้อห้อมในตำบลทุ่งไธ้ง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ การตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าหม้อห้อมเป็นลำดับแรกของกลุ่มตัวอย่าง คือปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ในด้านคุณภาพของสินค้าที่ดี มีรูปแบบที่ทันสมัยและแปลกใหม่ กลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อเห็นว่าราคาต้องเหมาะสมกับคุณภาพสินค้า ซึ่งผู้ซื้อต้องการให้มีการปรับปรุงในเรื่องของการออกแบบสินค้าให้มีความหลากหลายและความคงทนของสินค้า ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อพัฒนารูปแบบกระเป๋าตามกรอบแนวความคิดงานวิจัย สามารถพัฒนาในรูปแบบให้มีความคิดสร้างสรรค์ ทันสมัย มีขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน สร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวด้วยการใช้การทอแบบลายสองได้

1.7.2 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรีจากผ้าหม้อห้อมด้วยการทอแบบลายสอง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้

1. งานวิจัยเป็นแนวทางในการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสำหรับสุภาพสตรี เพื่อให้ผู้ประกอบการ นักออกแบบ สืบสานการทอผ้าหม้อห้อมให้คงอยู่ ทั้งทางตรงคือนำมาแปรรูปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ให้กับผู้บริโภค โดยทางอ้อมเป็นการสร้างงานและรายได้เสริมให้กับชุมชน
2. การออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ควรควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างการทอสีเส้นและเทคนิคการตกแต่งต่าง ๆ เพื่อลักษณะเด่นจำเพาะด้านความสวยงามและคุณสมบัติทางกายภาพ ควรมี

แลกเปลี่ยนความรู้ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการแก่ผู้ผลิต เพื่อพัฒนาฝีมือ ด้านออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. 2555. **ความรู้เกี่ยวกับผ้าไทย**. [Online]. Available : <http://www.openbase.in.th/node/5409>.
- นักเรียนกลุ่มสูงเม่น. 2555. **หม้อห้อมที่เมืองแพร่**. [Online]. Available : <http://blog.eduzones.com/samza/๑๐๑๙๘>.
- นิรัช สุดสังข์. 2548. **ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550. **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ : วี อินเตอร์พรีนทร์.
- ประภาพรพรณ ศรีตรัย. 30 พฤศจิกายน 2555. สัมภาษณ์โดย ธนกฤต แก้วพิลาภมย์. **กระบวนการผลิตผ้าหม้อห้อม**. กลุ่มวิสาหกิจหม้อห้อมทุ่งเจริญย้อมสีธรรมชาติ ตำบลทุ่งไฉ้ง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่.
- วิพุธ วิวรรณวรรณ. 2545. **หม้อห้อมบ้านทุ่งไฉ้งหลากภูมิปัญญาพื้นบ้านคนเมืองแพร่**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุปรีย์ ผุดผ่องพรรณ. 2553. **“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าหม้อห้อมในตำบลทุ่งไฉ้ง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่.”** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.